

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/494/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814207918
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814207918.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporkyniam : 1/ T. C., bytom Z. XXX/XX, Y., 2/ F. R., trvale bytom mesto Y., t. č. O. XX, Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkýň: Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 45, Bratislava, o zaplatenie 1.539,24 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/101/2014-57 zo dňa 08. januára 2015 v spojení s doplňujúcim rozsudkom č. k. 11C/101/2014-58 zo dňa 08. januára 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s doplňujúcim rozsudkom v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkýň **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 24,99 Eur k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o sumu 10,- Eur, pričom v prevyšujúcej časti návrh zamietol a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 483,01 Eur. Svoje rozhodnutie v časti o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., pričom vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy konania v sume 483,01 Eur. Tie pozostávali z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava, vyjadrenie vo veci zo dňa 05.01.2015, účasť na pojednávaní dňa 08.01.2015) po 71,37 Eur; 3 x režijný paušál po 8,04 Eur; náhrada za stratu času dňa 08.01.2015 (12 x polhodina á 13,40 Eur), t. j. 160,80 Eur; cestovné dňa 08.01.2015 cesta vozidlom Bratislava - Prievidza a späť osobným motorovým vozidlom BMW 318d PD 276ET, spotreba 5,6 l/100 km, prejazdené kilometre 368 km, cena Diesel 1,343 Eur/l v sume 27,68 Eur a náhrada za používanie motorového vozidla dňa 08.01.2015 (368 km x 0,153 Eur/km bez DPH podľa Opatrenia MPSVaR č. 181/2008 Z. z.) v sume 56,30 Eur, celkom trovy predstavujú sumu 483,01 Eur.

Navrhovateľ napadol odvolaním rozsudok v časti, ktorou ho súd prvého stupňa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň náhradu trov konania z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) a § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Uviedol, že napadnutý výrok je v rozpore s procesnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania. Poukázal na to, že hľadiska výsledku konania, ktorý je rozhodujúci pre aplikáciu ust. § 142 ods. 1 O.s.p, vedľajší účastník nemá vo vzťahu k úspechu či neúspechu žiadny vzťah. Nemožno preto na vec aplikovať zásadu úspechu, nakoľko vedľajší účastník vo veci samej úspech či neúspech v tomto konaní nemal. Uplatnenie nároku na náhradu trov vedľajšieho účastníka navyše považoval za rozporný s dobrými mravmi pre

účelové zneužívanie ust. § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. za účelom dosiahnutia prospechu z titulu uplatnenia náhrady trov konania. Bol toho názoru, že samotné združenie má byť spôsobilé na ochranu spotrebiteľa v rámci súdneho konania, a to bez potreby splnomocnenia advokáta na jeho zastupovanie. V prípade ak tak spraví je povinné znášať náklady s tým spojené. Z odôvodnenia rozhodnutia mu vyplynulo, že súd rozhodol o zamietnutí nároku z dôvodu ex offio posúdenia uplynutia premlčacej lehoty a to s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. Mal za to, že v čase rozhodnutia o zastavení konania a priznania nároku na náhradu trov právneho zastúpenia nebol preukázaný súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý v zmysle novely O.s.p. č. 353/2014 Z. z. mal byť daný. Bol toho názoru, že súd sa musí zaoberať účelnosťou vynaloženia trov konania. Nebolo mu jasné, z čoho súd vychádzal a v čom mal súd za preukázané účelné uplatnenie nároku na náhradu trov právneho zastúpenia. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013, ako aj ďalšie rozhodnutia prvostupňových súdov a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril vedľajší účastník, ktorý uviedol, že úvaha navrhovateľa podľa ktorej ten upiera vedľajšiemu účastníkovi, aby sa dal zastúpiť advokátskou kanceláriou je v rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na argumentáciu navrhovateľa, v zmysle ktorej bol toho názoru, že potom ani navrhovateľovi by v prípade úspechu nemala byť priznaná náhrada trov konania, nakoľko ide o veľkú spoločnosť skupujúcu pohľadávky, ktorá má dostatočné finančné zázemie, bohatý pracovný aparát, v rámci ktorého zamestnáva ľudí s právnickým vzdelaním a preto nie je nevyhnutné, aby sa dala zastupovať advokátskou kanceláriou. Bol toho názoru, že upozornenie na neprijateľné zmluvné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon. Náhradu trov konania považoval za súčasť rizika. Uviedol, že pokiaľ navrhovateľ uplatňuje na súde napr. premlčané pohľadávky alebo plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, s hrozbou náhrady trov musí kalkulovať. Na podporu svojej argumentácie poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/34/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 Co/169/2012 a sp. zn. 17Co/87/2012. Záverom navrhol aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil a zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 123,84 Eur pozostávajúcej pri odporkyni 1/ v celkovej sume 79,76 Eur (71,37 Eur za vyjadrenie k odvolaniu + 1 x režijný paušál á 8,39 Eur), pri odporkyni 2/ v celkovej sume 44,08 Eur (35,69 Eur za vyjadrenie k odvolaniu, 2 x režijný paušál á 8,39 Eur)

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyň je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

Odvolaním navrhovateľa bol rozsudok súdu prvého stupňa napadnutý iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyň, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozhodnutia a rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej časti, ostal právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady úspechu vo veci, ktorá sa uplatní aj v tomto prípade, je priznanie trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech. Za takéhoto účastníka treba s ohľadom na právoplatnosť meritornej časti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nepochybne považovať odporkyňu 1/ aj 2/, pričom rovnakú mieru procesného úspechu v preskúmvanej veci s odporkyňu 1/ a 2/ dosiahol aj vedľajší účastník vystupujúci v konaní na ich strane.

Po preskúmaní veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s procesným postupom a právnym posúdením súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na to, že vedľajší účastník na strane odporčyň si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom jeho právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení sumy trov jednotlivých položiek právneho zastúpenia patriacich vedľajšiemu účastníkovi postupoval dôsledne podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. Odmena bola zo strany vedľajšieho účastníka vyčíslená riadne a včas, preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou navrhovateľa ohľadom nemožnosti aplikácie zásady úspechu v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v prípade náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ustanovení § 142 a nasledujúcich O.s.p. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania. Vedľajší účastník v spore je v zásade úspešný vtedy pokiaľ je úspešná aj strana na podporu, ktorej vstúpil do konania. Skutočnosť, že z hľadiska hmotného práva nemá vzťah k pohľadávke, ktorú navrhovateľ v konaní uplatňuje je preto pre posúdenie náhrady trov bez právneho významu, nakoľko pojem úspech v konaní treba vnímať z procesného hľadiska.

Odvolací súd sa rovnako tak nestotožnil ani s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Samotnú účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, ktoré pre odporčyne po intervencii vedľajšieho účastníka a následnom zamietnutí návrhu dopadlo v konečnom dôsledku úspešne, pretože tie neboli rozhodnutím súdu zaviazané k zaplateniu navrhovateľom uplatňovanej sumy s príslušenstvom. Zástupca vedľajšieho účastníka kvalifikovaným spôsobom poukázal na nedostatky zmluvy o revolvingovom úvere (absencia konečného termínu splatnosti, pre ktoré sa považoval úver za bezúročný a bez poplatkov). Neobstojí ani námietka navrhovateľa ohľadom rozporu uplatnenia si náhrady trov konania s dobrými mravmi. V tomto prípade je plne legitímne aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť kvalifikovaným zástupcom z radov advokátov. Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj skutočnosť, že tak dochádza k realizácii práva na právnu pomoc v zmysle čl. 47 ods. 2 Ústavy, považoval odvolací súd námietku za bezpredmetnú.

Pokiaľ navrhovateľ namieta, že vedľajší účastník ani nemal vstúpiť do konania poukazujúc na absenciu súhlasu hlavného účastníka, na strane ktorého mal vystupovať, odvolací súd zdôrazňuje, že na tento účel zákonodarca do ust. § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. zakotvil právo podať námietku prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní, pričom odvolací súd v aktuálnom procesnom štádiu už nemá možnosť uvažovať o prípadnej modifikácii okruhu účastníkov z meritórneho hľadiska právoplatne skončeného konania.

Na záver odvolací súd uvádza, že Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený v konaní a v prípade svojho procesného úspechu, prípadne zastavenia konania zavineného odporcom, mu bola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, môže si aj vedľajší účastník vychádzajúc z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. zvoliť právneho zástupcu, ktorý ho bude v konaní zastupovať a ktorému pri splnení zákonných predpokladov rovnako prislúcha právo na náhradu trov právneho zastúpenia, ak tu nie sú iné okolnosti hodné osobitného zreteľa, pričom takéto iné okolnosti v preskúmvanej veci odvolacím súdom zistené neboli.

Preto bol rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutej časti rozhodnutia o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkýň ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdený.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 24,99 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 02.04.2015 podľa ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov - vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 16,60 Eur (v danom prípade odvolanie bolo podané proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 483,01 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 8,39 Eur podľa ust. § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.